

idem est in arte fabrili, & reliquis omnibus quæ pertinent ad faciendum aliquod opus. (vulgò effectivus vocant, Græci ποιητικός.) At in iis artibus quæ ad res agendas pertinent, (activus vulgò vocant, Græci πρακτικός) præter actionem, nullus est alius finis: vt præter citharæ modularum, finis non est alius: sed id ipsum præ fine est, operatio atque actio. Circa actionem itaque, & quæ in agendo posita sunt, prudentia: circa effectionem, & quæ in faciendo posita sunt, ars: siquidem in faciendo potius, quàm agendo, est ars exercere. Proinde fuerit prudentia, deligendi, & agendi, quæ in nostra sunt potestate, habitus, tendente ad commodum ipsa quoque actione. Prudentia virtus est, non (vt facile est intueri) scientia. Laudandi siquidem sunt prudentes: at laus, virtutis est. Item scientia quidem omnis virtus est: at prudentiæ, virtus non est, sed (vt apparet) id ipsum quiddam, virtus est. Mens porrò, est circa principia intellectuum. Scientiæ verò eorum, quæ sunt cum demonstratione. Atqui principia sunt indemonstrabilia: & proinde non circa principia scientia est, sed mens. Sapientia porrò ex scientia mentisque constituitur. Complectitur enim sapientia, tam principia, quàm quæ ex principiis sunt demonstrata, circa quæ versatur scientia. Quatenus igitur principia complectitur sapientia, est ipsa quoque mentis particeps. At quatenus circa ea, quæ post principia sunt, cum demonstratione, scientiæ est particeps: & proinde non dubium, quin sapientia ex mente, scientiæque confletur. Proinde circa ea versabitur, circa quæ mens, atque scientia. Existimatio est, qua in omnibus ferimur ancipites, eane ita, an secus. Sed utrū prudentia, & sapientia idem est, an non? Sapientia enim est circa ea, quæ cum demonstratione, quæque semper ita habent. Prudentia nõ de talibus, sed de his, quæ sunt in permutatione: quemadmodum rectum inflexumve, & cauum, & talia, quæ sunt eiusmodi. At vtilia, & quæ conferunt, eo non habent modo, vt non inter se inuicè permutentur: sed permutantur, vt nunc hoc conferat, quod cras non conferet: & hoc conferat, huic autè non: atque hoc modo conferat. Atqui circa ea, quæ conferunt, prudentia est, non sapientia. Differunt ergo inter se prudentia atque sapientia. Vtrum autem sapientia virtus est, an non? Hinc perspicuum est, ex ipsa certè prudentia virtutem esse. Nam si virtus est prudentia, partis nempe alterius, (vt diximus) quæ ex ratione sunt: estque prudentia,

A ὁμοίως ὅτι θεωρητικῆς, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ποιητικῶν. ὅτι δὲ τὰ πρακτικῶν ἴκ ἐστιν ἄλλο τέλος οὐδὲν τέλος παρ' αὐτῶν τῶν πρακτικῶν. ὅς παρὰ τὸ κινδυνεύειν ἐκ ἐστὶν ἄλλο τέλος οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸ τῷ τῶν ἄλλων ἢ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν. ἀλλὰ μὲν οὖν τῶν πρακτικῶν καὶ τὰ θεωρητικῶν, ἢ φρονήσεως. ἀλλὰ δὲ τῶν ποιητικῶν καὶ τὰ ποιητικῶν, ἢ τέχνην. ἐν γὰρ τοῖς ποιητικῶν μᾶλλον ἢ τοῖς πρακτικῶν ὅτι τὸ τεχνάζειν. B ὅς τῆ φρονήσεως ἀν εἶν ἔξισ τις θεωρητικῆς, καὶ πρακτικῆς ἐφ' ἡμῶν ὄντων καὶ πρακτικῶν εἰς τὸ συμφέρον ἢ δὴ καὶ σωτηρίαν ἔστι δὲ ἢ φρονήσεως ἀρετῆς, ὡς δὲ δὲ εἶν ἀν οὐκ ἐπιστήμη. ἐπειγὲν γὰρ εἰσιν οἱ φρονήσεως οἱ δὲ ἔπαυτος ἀρετῆς. ἐπὶ δὲ ἐπιστήμης μὲν πάσης ἀρετῆ ὅτι φρονήσεως δὲ ἀρετῆ οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' ὡς εἰσὶν καὶ αὐτὸ τὴ ὅτι ἀρετῆ. ὁ δὲ τοῖς ὅτι ἀλλὰ τὰς ἀρχὰς τῶν νοητικῶν καὶ τῶν ὄντων. ἢ μὲν γὰρ ἐπιστήμη τῶν μετὰ δόξασθαι ὄντων ἐστὶν αἱ δὲ ἀρχαὶ ἀναπόδεικτοι. ὅς τ' ἐκ ἀν εἶν ἀλλὰ τὰς ἀρχὰς ἢ ἐπιστήμη, ἀλλὰ τοῖς. ἢ ἢ σοφία ὅτι ἐξ ἐπιστήμης καὶ νοῦ συγκαταβαίνει. ἔστ' ἢ καὶ ἀλλὰ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἢ δὴ δεικνύμενα, ἀλλὰ αἱ ἢ ἐπιστήμη, ἢ μὲν οὐκ περὶ τὰς ἀρχὰς, τῶ νοῦ αὐτῆ μετέχει. ἢ δὲ ἀλλὰ τὰ μετὰ τὰς ἀρχὰς μετὰ δόξασθαι ὄντων, ὡς ἐπιστήμης μετέχει. ὅς τ' ἢ δὴ οὐκ ἢ σοφία ἐστὶν ἐκ νοῦ καὶ ἐπιστήμης συγκαταβαίνει, ὡς εἶν ἀλλὰ ἀλλὰ τὰυτα, ἀλλὰ αἱ καὶ ὁ νοῦ καὶ ἢ ἐπιστήμη, ἢ δὲ ἐπιπέδῳ ἐστὶν, ἢ ἔσθ' ἀπαύτων ἐπαμφοτερίζομεν, περὶ τὸ καὶ ἐπὶ τὰυτα ἢ καὶ μὴ ἐπὶ ποτερον δὲ ὅτι ἢ φρονήσεως καὶ εἰ σοφία τὰυτων, ἢ ἢ μὲν γὰρ σοφία ἐστὶ ἀλλὰ τὰ μετὰ δόξασθαι ὄντων καὶ ἀει ὡσαύτως E ὄντων: ἢ ἢ φρονήσεως ἢ ἀλλὰ τὰυτα, ἀλλὰ ἀλλὰ τὰ ἐκ μεταβολῆς ὄντων ἀλλὰ ἢ ὅτι δὴ οὐκ ἢ καὶ πύλον, καὶ κοῖλον καὶ τὰ τοιαύτα. ἢ ὅτι τοιαύτα. τὰ δὲ συμφέροντα ἐκ ἐπιπέδῳ ἐχρῆστο τὸ μὴ εἰς ἀλλὰ μεταβαλλεῖν, ἀλλὰ μεταβαλλοῦσι, καὶ τῶν μὲν συμφέροντα τῶν, μᾶλλον δὲ οὐ καὶ τῶν μὲν, τῶ δὲ οὐ καὶ τῶν μὲν συμφέροντα, ἐκείνων δὲ εἰ συμφέροντα. ἀλλὰ ἢ τὰ συμφέροντα ἐστὶν ἢ φρονήσεως, ἢ δὲ σοφία ἢ. ἔστ' ἢ ἀλλὰ ἢ σοφία καὶ ἢ φρονήσεως. ποτερον δὲ ὅτι ἢ σοφία ἀρετῆ, ἢ οὐ, διὰ τῶν δὴ οὐκ ἀλλὰ νοῦ, ὅτι ὅτι ἀρετῆ ἐξ αὐτῆς τ' φρονήσεως. εἰ γὰρ ἢ φρονήσεως ἀρετῆ ἐστὶν (ὡς φαῖν) τῶ μαρτυρεῖ τ' ἐπὶ τῶ λόγον ἐχόντων ἔστ' ἢ χεῖρον ἢ φρόνη-